

Geen botsing, maar uitwisseling

Gespreksnamiddag onder vrouwen over de zogezegde 'botsing der beschavingen', de media en alternatieven

De heisa in de media over de zogenaamde 'Mohammed-cartoons' laat ook het Actiecomité Moslimvrouwen Vlaanderen en FC Poppesnor niet onbewogen. Omdat onze stem in de huidige machodiscussies niet vertolkt wordt, en omdat we ook niet van plan zijn te wachten op een luisterend oor, organiseren we gewoon zélf een bijeenkomst. Daarvoor nodigen we alle vrouwen van harte uit op een gespreksnamiddag op zondag 19 februari 2006, tussen 13u30 en 16u in 't Werkhuys, Zegelstraat 13 te Borgerhout.

Op 3 februari schreef De Standaard dat volgens de Deense premier Rasmussen de cartoon-rel niet langer een vete tussen Kopenhagen en de moslimwereld is, maar dat er nu sprake is van een conflict tussen vrije meningsuiting in het Westen enerzijds en taboes in de islam anderzijds. De meeste media, politici en opiniemakers nemen deze redenering over en waarschuwen alweer op dreigende toon voor de 'botsing der beschavingen' waar we getuige van zouden zijn. Allen zijn ze dan ook al enkele weken druk in de weer om de vrijheid van meningsuiting en de waarden van de verlichting met luide stem te verdedigen.

Dat de grond van de zaak hierbij naar de achtergrond wordt geschoven, is een zoveelste bewijs dat het superioriteitsgevoel van het Westen nog steeds primeert in haar verhouding met andere delen van de wereld. Onder het mom van vrijheid van meningsuiting wordt islamofobie gebanaliseerd. Sinds de aanslagen van 11 september wordt een gehele geloofsgemeenschap gestigmatiseerd en gecriminaliseerd door haar religie gelijk te stellen met terrorisme. De verspreiding van de 'Mohammed cartoons' door westerse media dient dan ook in het licht van dit mondiaal fenomeen begrepen te worden. De waarden van de verlichting verdedigen zou de Europese beleidsmakers en politici er juist toe moeten aanzetten de wereld te vrijwaren van racisme door islamofobie resoluut te erkennen als een vorm van racisme. Europese lidstaten ondertekenden immers het Internationaal Verdrag voor de Eliminatie van Alle Vormen van Raciale Discriminaties. In plaats van te doen uitschijnen dat er sprake is van een 'botsing der beschavingen' zou Europa haar buitenlandse politiek onder de loep moeten nemen.

Want net zoals de Libanese publicist Rami G. Khouri geloven wij niet dat het in deze kwestie in wezen gaat om de Europese persvrijheid. Wel, zoals Khouri schrijft, "om het verlangen van de Arabisch-islamitische wereld om zich te bevrijden van het westerse en Israëliëse juk, diplomatieke dubbele standaarden en agressief neokolonialisme." (De Standaard, 9/2/2006)

In De Morgen van 8 februari zagen we een mooi staaltje van zo'n 'dubbele standaarden' dichter bij huis. VLD-voorzitter Bart Somers hield daar in een opiniestuk een pleidooi "voor het feit dat elke mens het recht moet hebben om zelf zijn of haar levensplan te bepalen, om te studeren wat men wil, om te trouwen met wie men wil, om het beroep uit te oefenen dat men wil, om al dan niet kinderen te krijgen, om zijn mening vrij en zonder gevaar te kunnen uitspreken." Toch is het Somers die onlangs het jeugdhuis Rzoëzie aanklaagde en ermee dreigt haar subsidies af te nemen, omwille van een uitspraak van bestuursleden over racisme bij de Mechelse politie. En het voorstel voor een hoofddoekenverbod door leden van Somers' partij sloot nog meer moslimvrouwen dan voorheen uit van een job of opleiding naar keuze. Om nog maar te zwijgen van de - door de VLD gesteunde - onmogelijkheid van de niet als 'mensen' maar eerder als 'illegalen' bestempelde individuen onder ons om hun levensplan te bepalen.

De manier waarop Somers de door hemzelf gepropageerde 'liberale grondrechten' slechts selectief in praktijk brengt, wijst dus op wat velen (tenminste in Vlaanderen) werkelijk lijken te willen vrijwaren in deze 'cartoon-rel': het recht van 'autochtonen' om 'allochtonen' volwaardig burgerschap te blijven ontzeggen. Dat daar racistische motieven aan ten grondslag liggen, blijkt duidelijk uit de manier waarop het verschil tussen witte mensen ('autochtonen') en gekleurde mensen ('allochtonen') in dergelijke discussies telkens weer in de verf gezet wordt. Zoals al tijdens de periode van de verlichting in zwang was, worden ook nu weer sommigen onder ons eerder als 'mensen' beschouwd dan anderen, met alle gevolgen van dien voor het toepassen van de 'mensenrechten'.

Het Actiecomité Moslimvrouwen Vlaanderen en FC Poppesnor zijn teleurgesteld in het gebrek aan reacties uit linkse hoek en vanuit de bredere vrouwenbeweging. Dat vrouwen en vrouwenorganisaties beïnvloed worden door de rechtse discours die de laatste jaren meer en meer 'bon ton' zijn geworden, ondervinden we als vrouwenorganisaties in onze dagelijkse praktijk. De solidariteit tussen 'autochtone' en 'allochtone' vrouwen komt in het gedrang door de polarisatie die ontstaat in zowat alle debatten rond multiculturaliteit. Nochtans worden 'allochtone' vrouwen in het vlaanderen van vandaag getroffen door zaken die in de 'witte' vrouwenbeweging altijd tot de prioriteiten hebben behoord: de strijd tegen onder meer het ontzeggen van volwaardig burgerschap, de eis om zich 'aan te passen' aan de waarden en normen van de dominante groep in de maatschappij, discriminatie op de arbeidsmarkt en in het onderwijs, ongelijk loon voor gelijk werk, enzovoort.

In het publieke debat horen we echter vooral de stem van de rechtse publiciste (en feministe) Mia Doornaert, die pijnlijk blind blijft voor het diep discriminerend en racistische karakter van de islamofobie die in onze samenleving meer en meer genormaliseerd en ingebed raakt. Wij willen niet leven in een samenleving die van 'het recht om te beledigen' haar hoogste goed maakt en die racisme en islamofobie als een 'mening' zoals een andere propageert. Alhoewel politici ondertussen al enkele jaren oproepen tot een 'serene dialoog' wordt die steevast quasi onmogelijk gemaakt door dergelijke islamofobe en racistische 'meningen' en wordt het harde werk van vrouwen- en andere organisaties telkens de kop ingedrukt. Als bezorgde vrouwenorganisaties die hun basis vooral in het verrechtende Antwerpen hebben, willen wij daarom sympathiserende vrouwen(organisaties) oproepen om de krachten te bundelen om van samen-leven werk te maken!

Deze tekst werd mee onderschreven door het Vrouwen Overleg Komitee (VOK).

Contact

FC Poppesnor, fcppopesnor@collectifs.net
Actiecomité Moslimvrouwen Vlaanderen, bestuuramv@hotmail.com

Meer informatie: www.feminisme.be/fcppopesnor